

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

**Puente, Luis de la
Dilingæ, 1685**

26. Dicitur ad Annam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](#)

circumplexi sunt me, ego autem legem tuam non sum oblitus : legem scilicet charitatis, qua iustisti, ut ponerem dilectam animam meam pro peccatoribus.

PUNCTUM III.

1.
Incon-
stantia
discipu-
lorum.

2.
Dolor
Christi
Ps. 87.9.

Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. 1. Ex parte discipulorum æstimanda est eorum infirmitas, quos tot visa miracula, & credita de Christo mysteria, sermo ille postremus, & jaçata ab ipsis promptitudo moriendi, & Eucharistici Sacramenti in hoc sumpti firmamentum, hæc totque alia nequierunt à turpi desertione dilecti Magistri cohibere. sic pedes illi paulò autè loti tam eximio charitatis atque humilitatis exemplo turpi fuga fœdati sunt. Nec deseruerunt tantum ; sed fide quoque nutarunt. Utinam non ego etiam sim amicus mensæ & prosperitatis : in arduis autem & temptationibus desertor Christi. 2. Ex parte Christi consideratur intimus sensus, quo tulit hanc sui gregis dispersionem, usurpans illud : *Longè fecisti nos meos à me, posuerunt me abominationem sibi, quasi abominabilem me devitarunt.*

MEDITATIO XXVI

Ducitur Christus ad Anno

PUNCTUM PRIMUS.

Ioan.
18. 13.

Aduxerunt eum ad Annrimūm; erat Pontifex anni illius

illius. Quām crudeliter trahitur, & impellitur! Christi
& quia properabant, & confertim Christum sudor &
tingebant, opus fuit aliquando impingere Do- defati-
minum, & cadere. Et erat alioqui à sudore gatio.
sanguineo debilitatus, & laxatis inde poris, de-
buit in hac agitatione iterum sudare, licet non
cruentè: in transitu etiam torrentis Cedron
impingebat in saxa, lædebâque sacratos pèdes
pro meorum culpis, qui veloces sunt ad malum.
O, dirige gressus meos in semitis tuis! In ipso Ps. 16, 5.
etiam ingressu civitatis insolentiū egisse mini-
stros, militēque credibile est, ipso tumultu cla-
moribūque veluti triumphantes de præda.
Quām iste ingressus ab illo diversus ante pau-
cos dies? confer illius obsequia, & acclama-
tiones cum vi & petulantia istius. Et inter
hæc, qua humilitate & patientia bonus Je-
sus sustinebat omnia, & qua offerebat Deo
charitate!

PUNCTUM II.

Pontifex Annas interrogat Jesum de disci-
pulis suis, & doctrina. Aderant legis Do-
ctores scientia sua inflati, qui irrisoriè Chri-
stum exceperunt, ut solent tales subsannantes,
quòd jam in potestate eum haberent. Absit à
me scientia inflans!

Interrogant Jesum, quid docuerit, & quales Christi
habeat discipulos, studio calumniandi. Audit examen,
patienter & mansuetè, is qui unus est Magister,
& Sapientia ipsa, stans constrictis manibus co-

Luc. 2.
46. ram arrogantibus legis Doctoribus. Aliter hīc, quām cūm annorum duodecim : *Stabat in me-
dio Doctorum, audiens illos & interrogans, stu-
pentibus omnibus super illius responsis: nunc au-
tem cavillantibus.*

PUNCTUM III.

Ioan. 18.
20.
Respon-
sio libe-
ra &
prudens. **R**espondit Jesus de doctrina sua : *Ego palam
locutus sum mundo, ego semper docui in Sy-
nagoga, & in templo, quo omnes Iudai conveni-
unt, & in occulto locutus sum nihil. Ac si di-
cat, non clanculum docui, occultare volens, sed
ita palam, ut omnibus constare queat. Pergit :
quid me interrogas ? Interroga eos qui audierunt.
Impavidum & liberum responsum pro veritate
doctrinæ suæ: quod imitari oportet in profiten-
da veritate. Nascitur ea fiducia ex conscientia
bona, & indubitata notitia veritatis.*

Non respondet in particulari quidquam, sed
ipso generatim ad suosmet hostes ablegat: sanè
prudenter : quo factum ut omnes conticesce-
rent, à conscientia propria redarguti.

De discipulis tacuit, quod parūm sibi honori
essent, cùm fugissent, nec pro sua modestia ar-
guere illos vellet. Et aderat Judas, qui etiam
dedecori sibi erat. Quare sentit omnino ani-
mi dolorem ; contuens seipsum plane
sine discipulis ullis.

ME-

MEDITATIO XXVII.

*Alapam accipit, & amandatur ad
Caipham Pontificem.*

PUNCTUM PRIMUM.

VNUS assistens ministrorum dedit alapam *je.* Alapæ
su, dicens, *sic respondes Pontifici!* 1. Fuit crudelis alapa, quippe à furente, & assentante domino suo. 2. Valde ignominiosa in tali confessu, & ei homini, qui haec tenus fuerat veneratio omnibus, quam & insita vultui majestas conciliabat. 3. Calumniosa pro justissimo ac prudentissimo responso. 4. inde etiam acerba, quod aliorum plausu excepta, causamque præbuit ut alij in Christum talia auderent. O facies decora, in quam desiderant Angeli prospicere! en ut erubescis tum à plaga, tum ab in nato pudore ob maximam confusione!

crude
litas.
1.
2.3.
4.

PUNCTUM II.

Respondit *Jesus*: *si malè locutus sum testi-* *Ian. 18.*
monium perhibe de malo: si autem bene, *23.*
quid me cædis? satisfacere voluit, ne videretur injuria affecisse Pontificem. Respondit autem mansuetè & modestè, absque ullo signo turbationis? sic autem efficaciter, ut nihil replicarent; nec tamen ejus defensio locum invenit. Ut ego non turber, quando mihi simile continget, ut rationes, vel excusationes non recipiantur.

F 3

PUN-